

Nr 280.

Av herr **Holmbäck**, *angående vissa riksdagsvaktmästares pensionsförhållanden.*

Genom beslut vid 1947 års riksdag ordnades anställnings- och pensionsförhållandena för de vaktmästare, som äro anställda vid riksdagen. Vaktmästarna fingo årslön, mot skyldighet att under den tid riksdagen icke är samlad tjänstgöra hos andra myndigheter, samt pension men förklarades samtidigt skyldiga att avgå vid 63 års ålder. De vaktmästare, som voro födda 1888 eller tidigare, undantogos emellertid från beslutet. De få tjänstgöra upp till 70 års ålder men åtnjuta lön blott för den tid de tjänstgöra hos riksdagen. Rätt till tjänstepension erhöilo de genom beslut vid 1948 års riksdag.

För närvarande tjänstgöra i riksdagen tre vaktmästare, som tillhöra nu angivna kategori. De pensioner, till vilka de kunna bli berättigade, synas låga — för en av de tre vaktmästarna beräknades den av de utredningsmän, vilkas utlåtande ligger till grund för 1948 års riksdagsbeslut, till 1 884 kronor per år för den tid vaktmästaren är mellan 63 och 67 år, och för den följande tiden till 1 512 kronor per år — men beloppen äro uträknade efter samma grunder som för de yngre vaktmästarna och föranleda ingen erinran. Pensionerna utbetalas för närvarande icke förrän vederbörande avgått ur riksdagens tjänst. För tid, då riksdagen icke är samlad, uppbära ifrågavarande äldre vaktmästare alltså varken lön eller pension från riksdagen. Denna regel synes åter vara hård. Den bakomliggande tanken är uppenbarligen, att en arbetsför person har möjlighet att genom arbete i öppna marknaden försörja sig och sin familj under de månader riksdagen icke arbetar. För en person över 63 års ålder erbjuder det emellertid ofta svårigheter att få lämpligt arbete. Det synes vara billigt, att de vaktmästare, varom är fråga, finge för den tid riksdagen icke är samlad åtnjuta motsvarande del av pensionen.

Med stöd av vad nu anförts får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta att de vaktmästare, som äro födda 1888 eller tidigare och tjänstgöra hos riksdagen, skola för den tid riksdagen icke är samlad få åtnjuta dem tillkommande pensioner, oavsett att de samma år erhållit avlöning från riksdagen för den tid riksdagen pågått.

Stockholm den 26 januari 1951.

Å. Holmbäck.